

**ระเบียบสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2552**

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ประกอบกับมาตรฐานที่ ก.พ.อ. กำหนด เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 29 ข้อ 31 ข้อ 32 และข้อ 33 แห่งข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการบริหารข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และข้อ 26 ข้อ 27 ข้อ 29 ข้อ 31 ข้อ 33 ข้อ 34 ข้อ 38 และข้อ 39 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551 และมติสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการประชุมครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2552 จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2552 ”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
“นายกสภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“ก.พ.อ”	หมายถึง	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา
“ก.บ.ม.”	หมายถึง	คณะกรรมการบริหารงานบุคคล ประจำ มหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัย ขอนแก่น ว่าด้วยการบริหารข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550

“ข้าราชการ”	หมายถึง	ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“พนักงานมหาวิทยาลัย”	หมายถึง	พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้าง ให้ทำงานในมหาวิทยาลัยโดยได้รับค่าจ้าง หรือ ค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ ของมหาวิทยาลัยตามคำสั่งมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ไม่รวมถึง พนักงานองค์กรในกำกับของมหาวิทยาลัย
“ผู้บังคับบัญชา”	หมายถึง	ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ขอนแก่น พ.ศ.2541 รวมทั้งผู้บังคับบัญชาตาม ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ 4 ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจออกประกาศ หลักเกณฑ์ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หากมีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้อธิการบดีเสนอ ก.บ.ม. วินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัย
ชี้ขาดของ ก.บ.ม. ถือเป็นที่สุด

หมวดที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 5 เมื่อปรากฏว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหา โดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันเป็นความผิดวินัย หรือไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำความผิดวินัย ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันเป็นความผิดวินัย หรือไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามวิธีการที่เห็นสมควร จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ แต่จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ โดยให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ 6 ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นจะพ้นจากราชการหรือพ้นจากงาน แล้วแต่กรณีไปแล้ว เว้นแต่พ้นจากราชการ หรือพ้นจากงานแล้วแต่กรณี เพราะเหตุตาย ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากราชการ หรือพ้นจากงานแล้วแต่กรณี

ข้อ 7 ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประพฤติผิดจรรยาบรรณอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

หมวด 2

คณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 8 การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย จะกระทำได้อต่อเมื่อมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดังตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลันและต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ.กำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

(1) ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้ หรือจะดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงก็ได้

การดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริง จะต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ประธานคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงได้รับทราบคำสั่ง

การขยายระยะเวลาการสอบสวนหาข้อเท็จจริงให้อธิการบดีพิจารณาขยายเวลาได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมครั้งละไม่เกินสามสิบวัน ทั้งนี้ให้ยื่นคำขอขยายก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลาตามที่กำหนด หากยังดำเนินการสอบสวนไม่แล้วเสร็จตามกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงทำหนังสือขออนุมัติขยายระยะเวลาสอบสวนก่อนสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดเป็นกรณีไป

(2) เมื่อปรากฏว่ามีเรื่องร้องเรียนหรือกล่าวหาข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย และเป็นกรณีมีมูลน่าเชื่อว่าเรื่องร้องเรียนหรือกล่าวหา^{นั้น}มีมูลการกระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาอาจตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อหามูลการกระทำผิดวินัย

การตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องเป็นกรณีที่พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหา^{มี}มูลน่าเชื่อว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเท่านั้น

(3) การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง หากไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำพยานบุคคลและพยานเอกสารนำสืบแก้ข้อกล่าวหา

(4) การดำเนินการสอบสวนกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและการสอบสวนกรณีกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง จะต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันที่ประธานคณะกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่ง

การขยายระยะเวลาการสอบสวนให้นายกสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจพิจารณาขยายเวลาได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินสามสิบวัน ทั้งนี้ ให้ยื่นคำขอขยายก่อนวันสิ้นสุดระยะเวลาตามที่กำหนด

ข้อ 9 กรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัย โดยไม่สอบสวนก็ได้

(1) ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(2) ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวน และได้มีบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

(3) ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณวิชาชีพโดยองค์กรวิชาชีพได้วินิจฉัยว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างร้ายแรง

ข้อ 10 ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยสำหรับข้าราชการ ได้แก่

(1) อธิการบดี

(2) คณบดี หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สำหรับข้าราชการ ที่สังกัดคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าคณะ

(3) ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง สำหรับข้าราชการ ที่สังกัดในกอง หรือหน่วยงานเทียบเท่ากอง

สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอธิการบดี ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยอนุมัติของนายกสภามหาวิทยาลัย เป็นผู้แต่งตั้ง

ให้อธิการบดีตาม (1) มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ทุกกรณี ส่วนคณบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตาม (2) และผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตาม (3) มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงเพื่อหามูลความผิดทางวินัย และคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้ง

สำหรับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพนักงานมหาวิทยาลัยให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ส่วนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงเพื่อหามูลความผิดทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตาม (1) (2) และ (3) วรรคแรก เป็นผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งก็ได้

ข้อ 11 กรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจากข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย หรือข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย สังกัดกระทรวง หน่วยงานของรัฐ จำนวนอย่างน้อยสามคน

คณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่ง หรือระดับตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และคณะกรรมการสอบสวนต้องเป็นผู้มีวุฒิทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ 12 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบวน. 1 ท้ายระเบียบนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ 13 เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(2) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนและส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบตาม (1) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 14 ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านกรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใดหรือทุกคนได้ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (1) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา
- (2) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (3) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
- (4) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดา หรือมารดาของผู้กล่าวหา
- (5) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ผู้ถูกกล่าวหา
- (6) มีเหตุอื่นใดซึ่งอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม
- (7) เคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของกลุ่ม

การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำเนานหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้าน ให้ผู้นั้นรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป

ในการพิจารณาเรื่องคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ให้แสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบแล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนโดยให้เลขานุการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 15 ถ้าผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามิเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนเพิ่มหรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ 12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 16 กรณีที่ไม่มีเหตุคัดค้านตามข้อ 14 วรรคหนึ่ง หรือมีเหตุคัดค้าน แต่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าเหตุคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามระเบียบนี้ โดยผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้คณะกรรมการสอบสวนทราบและส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พร้อมเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังกล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

หมวด 3

หลักเกณฑ์การสอบสวน

ข้อ 17 เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ 16 แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาแนวทางสอบสวนต่อไป

ข้อ 18 การประชุมคณะกรรมการสอบสวนทุกครั้งต้องมีกรรมการมาประชุมจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมากของคณะกรรมการที่อยู่ในที่ประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 19 ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธินำทนายความ หรือ ที่ปรึกษาจำนวนหนึ่งคน เข้าร่วมฟังการสอบสวน ที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบได้ แต่ทนายความ หรือ ที่ปรึกษาจะให้ถ้อยคำหรือตอบคำถามแทนผู้ถูกกล่าวหาหรือเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการสอบสวนไม่ได้ และให้ทนายความ หรือที่ปรึกษาที่เข้าร่วมฟังการสอบสวนลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ 20 กรณีที่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่ามิเหตุผลและความจำเป็นที่ควรให้ผู้ถูกกล่าวหาพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอความเห็นไปยังอธิการบดีเพื่อพิจารณาสั่งการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสั่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 21 คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในระเบียบนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา และดูแลให้เกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาและจัดทำบันทึกไว้ทุกครั้งที่มีการสอบสวนด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามบุคคลอื่นเข้าร่วมฟังการสอบสวนยกเว้นบุคคลตามข้อ 19

ข้อ 22 เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความเป็นธรรม รวดเร็ว และโปร่งใสแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลาดังนี้

(1) ดำเนินการประชุมตามข้อ 17 แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ 24 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(2) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มีภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (1) แล้วเสร็จ

(3) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ 25 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (2) แล้วเสร็จ

(4) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (3)

(5) ประชุมพิจารณาผลและทำรายงานการสอบสวนเสนอผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (4) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5) ได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ ตามข้อ 8 (4)

ข้อ 23 การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ 24 เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ 17 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหา ให้ทราบกับผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 25

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ วน.2 ทำระเบียบนี้ โดยทำเป็นสองฉบับเพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ากระทำการตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา โดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ 37 และข้อ 38 ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ วน.2 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ วน.2 เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ วน.2 คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามวรรคห้าต่อไป

ข้อ 25 เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 24 แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด หรือ ประพฤติผิดจรรยาบรรณกรณีใด แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็น

ความผิดวินัยกรณีใด หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุ วัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ วน.3 ทำระเบียบนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อบันทึกให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยืนยันคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยืนยันคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยืนยันคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้วให้ดำเนินการตามข้อ 37 และข้อ 38 ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ วน.3 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงนัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ วน.3 เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ วน.3 คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้วและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้แล้วดำเนินการตามข้อ 37 และข้อ 38 ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำหรือยืนยันคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่

คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ 38 โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ 26 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ 25 เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหานั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ 25 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 27 ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว มีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาคนใหม่ ตามข้อ 36 ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ 28 ก่อนเริ่มสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า กรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้อ 29 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการ ล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ 30 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคลตามข้อ 19 หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ ว.4 หรือแบบ ว.5 ทำระยะเบียดนี้ แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 31 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และรายงานการสอบสวน

ข้อ 32 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวน และรายงานการสอบสวน

ข้อ 33 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ก็ได้

ข้อ 34 ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้น มีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้ที่มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมเป็นผู้สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ก็ได้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ 35 ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดหรือต้องรับผิดชอบในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ 25 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ 36 ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ 41 ข้อ 42 ข้อ 43 และข้อ 44 และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ 41 ข้อ 42 ข้อ 43 และข้อ 44 ด้วย

ข้อ 37 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงหรือวินัยอย่างร้ายแรง กรณีใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือประพาศติพิจารณาบรรณกรณีใด

กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการหรือไม่ อย่างไร

ข้อ 38 เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ 37 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ ว.น.6 ทำระเบียบนี้ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานตามข้อ 31 และข้อ 32 ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(2) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(3) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือประพาศติพิจารณาบรรณกรณีใด

(4) กรณีการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการหรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งสารบัญชีต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

ข้อ 39 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวน แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด สมควรยุติเรื่อง หรือกระทำความผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว

(2) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้เสนอ ก.บ.ม. เพื่อพิจารณาและเมื่อ ก.บ.ม. มีมติประการใดให้อธิการบดีสั่งการให้เป็นไปตามนั้นโดยเร็ว

(3) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าควรให้ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ ให้เสนอ ก.บ.ม. เพื่อพิจารณา และเมื่อ ก.บ.ม. พิจารณาแล้วมีมติเป็นประการใดให้อธิการบดีสั่งการให้เป็นไปตามนั้นโดยเร็ว

ข้อ 40 ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือ ก.บ.ม. แล้วแต่กรณีเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนชุดเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมเห็นเป็นการสมควร จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำข้อ 11 ข้อ 12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเข้าใจ

ข้อ 41 ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ 11 ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ 42 ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไป เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ 18 วรรคหนึ่ง

(2) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 21 ข้อ 29 ข้อ 30 วรรคหนึ่ง

ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือ ก.บ.ม. แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ 43 ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้กล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ 25 ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือ ก.บ.ม. แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็วและต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำ และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ 25 ด้วย

ข้อ 44 ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไมถูกต้องตามระเบียบนี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ 41 ข้อ 42 และข้อ 43 ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือ ก.บ.ม. แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมีใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

หมวด 4

โทษ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ และวิธีการสั่งลงโทษ

ข้อ 45 ข้าราชการผู้ใด กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือ ลดขั้นเงินเดือน ตามควรแห่งกรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตามควรแห่งกรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

สำหรับโทษภาคทัณฑ์ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรลดโทษ ผู้บังคับบัญชาหรืออธิการบดีจะลดโทษภาคทัณฑ์ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

ข้อ 46 ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก

ข้อ 47 ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดดังต่อไปนี้ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก หรือปลดออกแล้วแต่กรณี

- (1) แก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ
- (2) มีหน้าที่ออกข้อสอบแล้วเปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบ
- (3) แอบอ้างเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานทางวิชาการของตน
- (4) ล่วงละเมิดทางเพศกับนิสิต นักศึกษา หรือนักเรียน

(5) ประพฤติชั่วสาวหรือกระทำอนาจารกับนิสิต นักศึกษา หรือนักเรียน ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก เว้นแต่ในกรณีไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษต่ำกว่าไล่ออกหรือปลดออกก็ได้

ข้อ 48 ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงโทษทางวินัยไม่ร้ายแรงสำหรับข้าราชการ ได้แก่

(1) อธิการบดี มีอำนาจลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือ ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น

(2) คณบดี ผู้อำนวยการ ศูนย์ สถาบัน สำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น

การสั่งลงโทษทางวินัยพนักงานมหาวิทยาลัยไม่ร้ายแรง ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดเงินเดือนไม่เกินร้อยละห้า ของอัตราเงินเดือนที่ได้รับเดือนสุดท้าย

ข้อ 49 ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง สำหรับข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ได้แก่ อธิการบดีโดยมติ ก.บ.ม.กรณีอธิการบดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยมติดิสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้สั่งลงโทษ

ข้อ 50 เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยมติดิสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษอธิการบดีดังนี้

- (1) กรณีความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน ลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ไม่เกินหนึ่งขั้น
- (2) กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

ข้อ 51 ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษข้าราชการ หรือ พนักงานมหาวิทยาลัย ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด การสั่งลงโทษให้ทำเป็นคำสั่งโดยในคำสั่งให้ระบุว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยกรณีใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งลงโทษและการฟ้องคดี

ต่อศาลปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองด้วย

ข้อ 52 การส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามข้อ 48 มิให้ส่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การส่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามระเบียบสภามหาวิทยาลัย ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ 53 การส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ 46 และข้อ 47 มิให้ส่งย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(2) ในกรณีที่ได้มีการส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ในกรณีเช่นนี้ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้องก็ให้ส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(3) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการไว้ก่อนไปแล้ว หรือกรณีที่ได้มีการสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยออกจากราชการไว้ก่อนไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(4) การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษนั้นได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้วให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(5) การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องไปก่อนแล้ว ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี

(6) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังก็ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ 54 การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษเป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การส่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ 55 การเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก ตามข้อ 46 และ 47 เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด มิให้สั่งลงโทษย้อนหลัง

ข้อ 56 เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยต่ออธิการบดีโดยเร็ว ในกรณีที่อธิการบดีเห็นว่าการยุติเรื่องการลงโทษหรือการลงโทษเป็นการไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการและสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

ในกรณีที่ได้มีการสั่งการใหม่ให้เพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือลดโทษ เป็นสถานโทษที่เบาลง หรืองดโทษหรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลงอัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิกหรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิกหรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง หากอธิการบดีเห็นว่าเรื่องใดสมควรรายงานต่อสภามหาวิทยาลัย ก็ให้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ 57 ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือเป็นการตั้งเรื่องกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากราชการหรือพ้นจากงานไปแล้วแล้วแต่กรณี เว้นแต่พ้นจากราชการหรือพ้นจากงาน แล้วแต่กรณี เพราะเหตุตาย ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน มีหน้าที่ต้องดำเนินการทางวินัยและลงโทษตามระเบียบนี้ต่อไปเสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้พ้นจากราชการ หรือพ้นจากงาน แล้วแต่กรณี แต่ต้องดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันพ้นจากราชการหรือวันพ้นจากงาน แล้วแต่กรณี และในกรณีที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าข้าราชการกระทำความผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้งดโทษ หรือปรากฏว่าพนักงานมหาวิทยาลัยกระทำความผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนก็ให้งดโทษ

กรณีผลการสอบสวนได้ความว่า ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยกระทำทุจริตแต่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการเพราะเหตุอื่นไปแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษเป็นไล่ออกเพราะทุจริต

ข้อ 58 ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก และผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ และเห็นควรสั่งให้ออกจากราชการ

ให้ผู้สังเกตตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสนอต่อ ก.บ.ม. เพื่อพิจารณามีมติว่าหากให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นออกจากราชการหรือออกจากงานเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องพนักงานมหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่อธิการบดีถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้พิจารณารายงานการสอบสวนและเป็นผู้สั่งให้อธิการบดีออกจากราชการ โดยให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้โดยอนุโลม

ข้อ 59 ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดเคยถูกกล่าวหาหรือกระทำผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุเข้ารับราชการ หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามที่กำหนดในระเบียบนี้

หมวด 5

การนับระยะเวลา

ข้อ 60 การนับระยะเวลาดำเนินการตามระเบียบนี้สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

บทเฉพาะกาล

ข้อ 61 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้อยู่ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ดำเนินการตามระเบียบนี้

ข้อ 62 การใดที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาและหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด เว้นแต่มิได้กำหนดไว้ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาบังคับใช้โดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2552

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอกเอก สारสิน

(เอก สारสิน)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

แบบ วท.1

คำสั่งมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ที่...../
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา /
พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....ระดับ.....คณะ.....
สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง / อย่างร้ายแรง
ในเรื่อง.....(ระบุเรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 8 และข้อ 10 แห่งระเบียบสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการ
ดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2552 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง
ดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....ประธานกรรมการ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการ

ฯลฯ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการและเลขานุการ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
ที่กำหนดในระเบียบสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2552 ออกตามความใน
ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการบริหารข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551 ข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551 ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวน
การสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้ากรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง / อย่างร้ายแรง ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณี que การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการ/ พนักงานมหาวิทยาลัย ผู้อื่นและคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ข้าราชการหรือ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงาน มาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อผู้สั่ง).....

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

1. การระบุชื่อตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และ ผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งใน สายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
2. การระบุชื่อตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งในทางสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
3. ในกรณีจำเป็นจะให้มิให้ผู้ช่วยเลขานุการได้
4. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ 24

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด
วินัยไม่ร้ายแรง / อย่างร้ายแรง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)
ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)
ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร)

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิจะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อกล่าวหาตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย และกรณีที่มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าร่วมฟังการสอบสวนได้ไม่เกินหนึ่งคน

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหา
และได้รับบันทึกนี้ 1 ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....(ชื่อและตำแหน่ง).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ

1. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวน
ร่วมแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่าสองในสาม ของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้
กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ให้ทำบันทึกตามแบบวน.2 นี้เป็น 2 ฉบับ มอบให้
ผู้ถูกกล่าวหา 1 ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน 1 ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน
เดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

2. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ วน. 2 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูก
กล่าวหาให้กรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อในบันทึกไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการ
สอบสวนทั้งหมด และให้ทำบันทึกตามแบบ วน. 2 เป็น 3 ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน 1
ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา 2 ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ 1 ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ
และวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน 1 ฉบับ หากไม่สามารถ
ดำเนินการดังกล่าวได้ ให้ปิดแบบ วน. 2 ไว้ ณ ที่อยู่หรือที่ทำงานของผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าพยาน
โดยบันทึกวันเดือนปีที่ปิดไว้ด้วย

3. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้อัยการรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ผู้ถูกกล่าวหาให้คณะกรรมการ
สอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง /
อย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และที่
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2551 ฐานใด มาตราใด หากผู้ถูกกล่าวหา ยังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกอัยการรับ
สารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

4. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ 25

เรื่อง การสอบสวน..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย
ไม่ร้ายแรง / อย่างร้ายแรง

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....
ที่..... /..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่..... เดือน.....
พ.ศ. ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหา
ทราบตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ 25 ลงวันที่..... เดือน.....
พ.ศ. นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว
จึงแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้

1. ข้อกล่าวหา

..... (ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากรณีใดเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง /
อย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาพ.ศ. 2547 และที่
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2551 ฐานใด มาตราใด อย่างไร)

2. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

..... (สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุนวัน เวลา สถานที่ และ
การกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา)

..... (ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับ
บันทึกนี้ 1 ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

หมายเหตุ

1. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ 25 ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้
2. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ ให้ทำบันทึกตามแบบ วน.3 นี้เป็น 2 ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา 1 ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน 1 ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย
3. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ วน.3 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ทำบันทึกตามแบบ วน.3 นี้เป็น 3 ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน 1 ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา 2 ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ 1 ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบ และส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน 1 ฉบับ หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ ให้ปิดแบบ วน.3 ไว้ ณ ที่อยู่หรือที่ทำงานของผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าพยาน โดยบันทึกวันเดือนปีที่ปิดไว้ด้วย
4. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำ
 ผิดวินัยไม่ร้ายแรง / อย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
ศาสนา.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....
ตรอก / ซอย.....ถนน.....
แขวง / ตำบล.....เขต / อำเภอ.....
จังหวัด.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา)
ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัจจริงดังต่อไปนี้

[illegible]

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่วงละเมิด ชูเกียรติ ให้สัญญาหรือ
กระทำการใดเพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง / อ่าน
บันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า
คณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้
ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

1. ให้ใช้แบบ วน.4 นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ 24 ข้อ 25 และข้อ 30
2. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำตามที่ผู้ถูกกล่าวหาให้บันทึก
ถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

3. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่าสอง
ในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้
ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

4. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึก
ถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
5. ถ้าผู้ถูกกล่าวหาได้มอบเอกสาร หรือวัตถุไว้เป็นพยานก็ให้บันทึกไว้ในแบบ วน.4 นี้ด้วย
6. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำพยานฝ่ายกล่าวหา / ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ซึ่งถูกกล่าวหา
ว่ากระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง / อย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... (ชื่อพยาน)..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....
ศาสนา..... อาชีพ..... (ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการ
/ พนักงานมหาวิทยาลัยให้ระบุตำแหน่งและสังกัดด้วย)..... อยู่บ้านเลขที่.....
ตรอก / ซอย..... ถนน.....
แขวง / ตำบล..... เขต / อำเภอ.....
จังหวัด.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง.....
(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง / อย่างร้ายแรง
ตามคำสั่ง..... (ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)..... ที่..... /.....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... และได้แจ้ง
ให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่า กรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้
ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัจจริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่วงละเมิด ชูเกียรติ ให้สัญญาหรือ
กระทำการใดเพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง / อ่าน
บันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า
คณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ).....ได้ให้
ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

1. ให้ใช้แบบ วน.5 นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
2. การสอบปากคำพยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
3. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
4. ถ้าพยานได้มอบเอกสาร หรือวัตถุไว้เป็นพยานก็ให้บันทึกไว้ในแบบ วน.5 นี้ด้วย
5. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่า
กระทำความผิดวินัยร้ายแรง / อย่างร้ายแรง

เรียน(ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ได้มีคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....
ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....เพื่อสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....
ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง / อย่างร้ายแรงในเรื่อง.....
(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องในระบุทุกเรื่อง).....นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวเมื่อวันที่...
เดือน.....พ.ศ.....และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในระเบียบสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2552 แล้ว
จึงขอเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

1. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....
(มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงานว่าอย่างไร ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใด
ให้ระบุไว้ด้วย).....
.....
.....

2. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่
กล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว โดย.....
(แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้
แจ้งโดยวิธีใด).....
.....

3. _____ (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) _____ ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้
ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า _____ (ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำใน
เบื้องต้นด้วยเหตุผลอย่างไร) _____

4. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา
แล้วได้ความว่า _____ (อธิบายได้ความอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวน
ไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ 24 หรือตรวจสอบพยานหลักฐานใดตามข้อ 25 ให้ระบุพยานที่
ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่ตรวจสอบนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย) _____

5. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ _____ (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) _____ ผู้ถูกกล่าวหา
ทราบตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่ _____
เดือน _____ พ.ศ. _____ โดย _____
(อธิบายวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา) _____

6. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
หรือขอให้ถ้อยคำ หรือขอถอนข้อกล่าวหาแล้ว _____ (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) _____
ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา / ให้ถ้อยคำ / ถอนข้อกล่าวหาว่า _____ (รายละเอียดเกี่ยวกับคำ
ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือการให้ถ้อยคำ หรือการถอนข้อกล่าวหาว่าอย่างไร และในกรณีที่ไม่ได้
ดำเนินการดังกล่าว เนื่องจากเหตุผลอย่างไรและได้ถอนข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐานซึ่ง
คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความโดยสรุปว่าอย่างไร
หรือไม่ได้มีการสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวน
พยานใดตามข้อ 24 หรือตรวจสอบพยานหลักฐานใดตามข้อ 25 ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือ
พยานหลักฐานที่ตรวจสอบนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับ

สารภาพ ให้บันทึกเหตุในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

7. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาแล้ว เห็นว่า.....
(สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใดโดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง / อย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551 ฐานใด มาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุที่จะสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 13 แห่งระเบียบสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2552)

คณะกรรมการสอบสวนจึงได้ขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณา
ดำเนินการต่อไป

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

1. การประชุมพิจารณาตามข้อ 37 ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดและให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน

2. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก